

med det nuværende prisniveau vil CO₂-kvoterne være nøjagtig halvt så meget værd, som regeringen skønner at den langvarige virkning vil være; det fremgår af de svar, vi har fået i udvalget. Og man kan i hvert fald ikke optage salg af CO₂-kvoter til det beløb, man har stillet op.

Jeg bestrider for det andet også, at den såkaldte forenkling af skatteopkrævningen kan siges at være et lødigt bidrag. Selvfølgelig skal skatteministeren og hans administration jo til enhver tid sørge for at administrere og opkræve skat så enkelt og effektivt som muligt, men man kunne lige så godt forestille sig, at besparelser på forsvaret eller besparelser eller forenklinger af andre dele af den offentlige virksomhed kunne indgå som finansieringskilder. Det er ikke et lødigt bidrag.

Endelig vil jeg sige, at nu på det seneste har vi jo fået et ændringsforslag til aktieavancebeskatningslovgivningen, som stjæler 100 mio. kr. ud af det provenu. Og der vil jeg i øvrigt om aktieavancebeskatningen, som vi i øvrigt kommer til at diskutere senere, sige, at jeg jo synes, at det er meget dristigt at gå ud fra, at det kan give et varigt bidrag på 2,7 mia. kr. Der er jo så mange ukendte elementer i en sådan beregning, at det forekommer mig at være helt halsløs gerning at forestille sig, at man i dag kan skønne over, hvad denne omlægning betyder på 10-årig sigt, altså i 2019. Og derfor for sådanne finansieringsbidrag som disse se påene ud på papiret, men hvor meget er de værd?

Det, vi ved om den langvarige finansiering, er derfor ikke, at den er sikker, og at den er hjemme. Det eneste, vi ved med sikkerhed, er, at de 3 første år er skattepakken her stærkt underfinansieret.

Set fra et økonomisk-politisk synspunkt er den store svaghed ved den samlede reform her, at bidraget til øget opsparing, som kunne komme fra en reduktion af værdien af rentefradraget fra 33 pct. til 25 pct., er halveret. Igennem perioden vil der være et større bidrag, det erkender jeg, i kraft af at man har fastfrosset beløbene på de 50.000 kr. pr. person og 100.000 kr. for ægtefæller – det låses jo altså fast på beløbet, og det giver selvfølgelig noget over tid – men i første omgang har man altså halveret det bidrag. Og jeg er ganske overbevist om, at dansk økonomi får hårdt brug for et sådant bidrag til øget opsparing eller formindsket gældsstiftelse, kan vi sige, i de kommende 10 år.

Derfor er det ærgerligt, at det instrument er blevet så svækket, som det er blevet. Kochkom-

missionens forslag var jo oven i købet uhyre rimeligt og beskedent, kan man sige; en sænkning fra 33 pct. til 25 pct. er jo meget lidt, i forhold til hvad man tidligere har gjort på det her område, når man har lavet skattereformer. Og jeg tror, at man kommer til at fortryde, man kommer til at savne det element til at stabilisere den langsigtede opsparing med.

Kl. 15:41

Jeg finder det også kritisabelt, at skattereformen ikke er grøn nok. Jeg erkender, at man tager et ordentligt tag i forbindelse med energifgifterne, det er virkelig et sted, hvor man tager fat og skaffer et bidrag, en finansiering på 18 mia. kr. Regeringen siger så ganske vist, at de penge ikke skal bruge sådan til skattereformen, de skal bare bruges til at finansiere statens virksomhed for, men det viser jo lidt om, hvor langt vi i virkeligheden er kommet væk fra den oprindelige idé med skattestoppet.

Med de grønne afgifter sker der en delvis genopretning af det, som man tabte, da man fastfros de grønne afgifter. Man tabte sådan 9 mia. kr. årligt ved den fastfrysning, der fandt sted i 2001, og der sker dog en vis genopretning. Men derefter bliver de grønne afgifter jo frosset fast igen, og det vil sige, at der bliver årlige tab; vi ved jo, at regeringen oven i købet siger, at når det alt sammen er overstået, genopstår det gamle skattestop, og så vil der atter ske en udhuling på det her punkt. Det er ikke godt nok, og det står jo altså i skærende modstrid til, hvad ikke mindst den tidligere statsminister, men også den nuværende statsminister, har sagt om behovet for en grøn revolution – her bruger jeg oven i købet den tidligere statsministers udtryk. Men det her er ikke en grøn revolution, det ville være totalt misvisende at bruge et sådant udtryk.

Så er der nogle enkelte punkter i de forslag, vi behandler her under denne sag, som jeg vil kritisere. Jeg synes, at det er forkert, og jeg synes, at det er småligt at gennemføre, at kunstnere skal betale arbejdsmarkedsbidrag af deres ophavsretsindtægter. Forfatterne går fri, og det er da godt, men jeg mener, at man burde have ligestillet andre kunstnere, udøvende kunstnere, billedkunstnere osv., med forfatterne på dette punkt. Det er jo et minimalt provenu, der kommer ind ved det, og det kommer til at tage sig skidt ud, fordi der jo her i forvejen er tale om en befolkningsgruppe, som kun for meget fås vedkommende har nogen som helst glæde af nedsettelse af indkomstskatten, fordi det typisk er